

U Graditeljskoj školi Čakovec ove se godine (2018.) Svjetski dan poezije godine obilježava prvi put, u obliku medijskog projekta:

PJESMA KAO DOM I POTOMSTVO

(Vesna Parun)

Svjetski dan poezije obilježava se 21. ožujka, prvog dana proljeća.

Ustanovio ga je UNESCO 1999. godine.

Svrha je ovog dana promoviranje čitanja, pisanja, objavljivanja i učenja poezije diljem svijeta, čime se nastoji osvijestiti i prepoznati jedinstvena sposobnost poezije da utjelovi kreativni duh ljudskog uma.

Prema podacima Nacionalnog odbora za proslavu Dana poezije, koji je od 1990-ih smješten na Floridi (SAD), **Svjetski dan poezije slavio se još od 1505. godine.**

Uglavnom se obilježavao u listopadu, najčešće 15. listopada, na rođendan velikoga rimskog pjesnika **Vergilija.**

Sve do UNESCO-va službenog proglašenja, praznik je naizmjenično slavljen u listopadu i studenome. Ta tradicija obilježavanja održala se do danas u mnogim zemljama.

Poezija je ono što se sanja, ono što se zamišlja, ono što se želi, i ono što se često dogodi. Poezija, to je stvarnije i korisnije ime života. (Jacques Prévert)

UHrvatskoj tog se dana obilježava se i rođendan **Ivana Gorana Kovačića**, pjesnika u čiju se čast od 1964. godine održava pjesnička manifestacija **Goranovo proljeće.** Nagrada **Goranov vijenac** dodjeljuje se od 1971. godine afirmiranom pjesniku za njegov cjelokupni pjesnički opus i dostignuća u hrvatskoj književnosti, a **Goran za mlade pjesnike** e dodjeljuje pjesniku mlađem od 30 godina, i to za neobjavljeni rukopis. Utemeljena je 1977. godine.

Ivan Goran Kovačić (1913. Lukovdol - 1944., okolica Foče) objavio je 1936. zbirku pripovijedaka **Dani gnjeva.** U njoj slijedi radićevsku okrenutost selu

i seljaku, slabima, nepravедno progonjenima i iskorištavanima. Lirska doživ **Poezija mi je dom, majka, potomstvo.** (Vesna Parun) ljenost goranskoga kraja dolazi do izražaja u njegovim kajkavskim (kekvavskim) pjesmama **Ognji i rože** (1945). Rijetki su pjesnici koji, kao Goran u ovoj posmrtno objavljenoj zbirci, s toliko gotovo dječje razdraganosti i neposrednosti uspijevaju uroniti u ljepote prirode. Najcjenjenije je njegovo djelo poema **Jama** (1944.), napisana kao prosvjed ratnom nasilju.

Naši originalni autorski tekstovi

Budi moj vjetar

Obuzdaj strah u svojim očima. Previše sjaje, bojim se... a grijeh je ne gledati. Toliko glasno šutiš da tišina odzvanja s tvojih usana. Tu sam, tako glasna, iskrena i spokojna da zauvijek odzvanjam u tvojim ušima. Pogledaj. Nasmij se. Neka tvoj glas razbije tišinu između nas kao snažan vjetar tanko okno prozora. Budi moj vjetar, prođi kroz svaki dio mog tijela i ostani tu zauvijek... ali prvo – obuzdaj taj strah u očima i nasmij se.

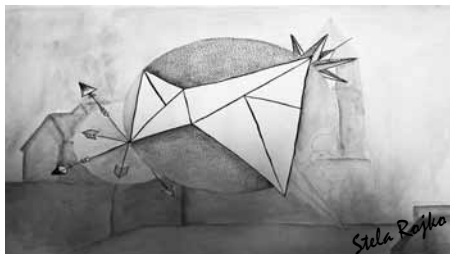
Marija Dombaj, 3.c

Odnekod

Zrak zeleno diši.
Na polju se blato suši,
a misel nekam gori beži.
Tu i tam,
malo stane,
kratko,
jer pazi
ka nazaj na zemlju ne pane.
I dojde odnekod pak
čisto,
malo dete,
i ono vreme,
dok pod oblokom
črešnja cvete.

Božidar Glavina

Poezija je dnevnik ribe koja živi na kopnu a htjela bi letjeti. Poezija je nepostojeći rukopis koji otkriva kako se stvaraju duge i zašto nestaju. Poezija je hvatanje slike, napjeva ili talenta u smišljenu prizmu riječi. (Carl Sandburg)

USKRS

i tek je po Tebi svaka riječ dobila dušu
i tek je po Tebi svaka duša zadobila smisao
i tek je po Tebi svaki smisao zablistao ispunjenjem
i tek je po Tebi svako ispunjenje zaiskriilo sadržajem
A sadržaj svega postala Ljubav

što otima se zaboravu
Sveta kao kap djetinjstva

Vlado Mihaljević

Možda neku malu tajnu,...

neku javnu stvar koju nitko ne zna,
Koliko si puta i gdje
Isprobala cipele
Male andeoske krilate hermesice

Možda neku malu tajnu
Što je tvoja baka učinila za drugoga rata
Neku malu javnu stvar
Zaspalu u fotografiji
Onako usput dok tiho ulaziš
U moju dimenziju kao plimni val

Možda neku malu tajnu
Da ne počnem plakati
I priznam da su sa mnom
Vrlo loše postupali
Uzimajući te u naručje
Kao svoju pozitivnu vudu lutku
Dok ti magla hvata uvojke
Kao da rastopljene zvijezde silaze

Za možda neku malu tajnu
Neku javnu stvar koju nitko ne zna.

Aleksandar Roža

Čakovec by night

Čakovec je lepi varaš,
Trajna nina ninena.
Vu njem moja černalasna
Divojchica zmilena.

Ona meni spati neda,
Štima me kak med medveda,
Trajna nina ninena.
Črez obloka z okom škula,
Ne zna kaj bi si obula,
Fešna moja Lylena.

Bum ti jempot, divojchica,
Trajna nina ninena,
Sejma zpotom kušnut lica,
Ružičica zzelena.

Ona meni spati neda,
Štima me kak med medveda,
Trajna nina ninena.
Črez obloka z okom škula,
Nezna kak me lubaf žula.
Divojchica vilena.

Ali kesa v žepu tenka,
Trajna nina ninena,
Vu obloku vgasla lenka,
Vuličica zimena.

Ona meni spati neda,
Štima me kak med medveda,
Trajna nina ninena.
Črez obloka z okom škula,
Nezna keg bi z sebe zula,
Skoruš - moja müylena.

Čakovec moj, varaš lepi,
Trajna nina ninena,
Saka lubaff itak v shepi.
Baby moja z kamena.

Ona meni spati neda.
Štima me kak med medveda.
Trajna nina ninena.
Črez obloka več ne škula,
Csaktornya moj – z karti kula
Robachitza zvilena.

Ivan Kutnjak

Ti i Mjesec

Ležiš pod nebom i promatraš Mjesec.
Hodaš Mliječnom stazom
i prstom crtaš zvijezde.
Mašu ti i zovu te.
Želiš biti zvijezda, možda i Mjesec.
Mjesec ti se smiješi i zove te.
Rado bi mu prišla...
Smiješ li?
Toneš u san i Mjesec ti je bliže,
diraš ga prstima, pretaješ u snove...
Dok sanjaš, ti si Mjesec!

Rea Preksavec, 4.c

Jesen

V rano jesensko jutro,
glica mi zapopevle,
hodi fletno vum,
mati flake sušit devle.

Doletim jo vum,
fijolice kaj nore dešiju,
kuruze pak čekajo,
kaj ih mati zljučiju.

Posle pak bu treba
šibe i ljučije preprajti,
kaj budu se korbe i cekari
v zimi mogli naprajti.

Pomogla sam ji,
nebre se soma,
od ranoga jutra dela,
jape ga ne doma.

Vodo sam nam donesla,
jako smo žejne bile,
srce mi je tak mefko bilo,
se smo v miru rešile.

Hižu još sam počistiti treba
se se mora svetiti,
na kraju išče moram,
protuletje v miro počakati.

Iva Blažona, 3.b

Cvetni vrt

Katruže ruzne, bele, črlene
i mačuhice sake fele.
Klinčeci ruzni, dišeči
po celom vrto dišijo
dok čmelice po jima hodijo.

Tam poglejte tulipane črlene,
kak soldati stojijo
i v nebo radosno gledijo.
Toplo sonce jih greje
i z neba jim se lepo smeje.

Još malo i večer dohaja
pak se cvetje na počinek spravlja.
Cvetje svoje latice skupa sklopa
pak tak kukcima zapira vrata.

Helena Kavran, 3.b

Meta žudnog satira

on
on suhi duhan i rizle za tri i pol kune
on ja podrum
on ritam on lake žene i droge
on stopala od mulja on pijan od jučer i danas opet
on ja skoro udarac on ja tiha ulica on više moje ime
on šakom po čelu on travarica on moja dnevna soba koje se ne sjeća
on trnje on fazan on vilinski konjic
on
on metar skoro sedamdeset on vječni putnik
on cigle i banke koje ne voli on govori da prelijepa sam
on ona prva sarajevo on ona druga rodni grad
on veze on veže
on ja oluja i piva ispod hrasta (ne laži) on ja pad na tračnicama
on svinjska mast s lavandom po ledima
on žali
on
on broj 11 on i svaka okrenuta glava kada uđe
on ja možda nikad on ja možda jednom
on ja odlazim on ja ostajem
on hvala ti on bez tebe ništa on daj pojedj tunu
on ruke preko bedra on noge oko struka on moj najdraži profil
on ja on i ja on ja on ja i on

Ena Jagec, 4.d

Identitet 1

Postojim u nekoj čestici između
tri i četiri, slijeva,
na rubu.

Nakon svih brojeva koji su divlje
i nemarno
protutnjali kroza me,
tu jedva da se nađe prostora za bilo što
osim to malo mene,
sasvim nezatno, za prstohvat.

Ako se stisneš uza me između
tri i četiri, gdje jesam,
mogla bih zaista stati na svoj križ
i reći – ma pustite, zaboga,
dobro je:
tu se bojim sigurno, bez straha
i potpuno.

Emilija Kovač

Dani vremena

Sve se mijenja opet nakon dugo vremena
Kad ugledah jedne zelene oči zaigrane
poput djeteta što se igra na igralištu.
Kad odem na obalu Mure,
vidim njezinu brzinu - poput tebe odlazi
u zaborav.
Zaborav te skrio među sjećanja
Odnosi ih Mura kao pisma u boci velikom
brzinom.
Nek nosi i ovu ljubav koja nekad postojaše
ili
nikad ne postojaše...

Ivana Radiković, 2.d

Gerberi

Kraj je došao kad u mojem vrtu niknu-
še gerberi:
Jedan crven kao sjećanje na početak,
Jedan žut kao tajni kod da vrijediš više
nego zlatni dukat
Jedan narančast da nosiš i osjetiš moje
riječi...
Dajem ti za kraj jedan bijeli poput go-
lubovih krila.
Kad ga pogledaš, sjeti se mene -
Poput nalivpera prije nego što ga umo-
čiš u tintu.

Provoditelji projekta:

Medijski tehničari 3.d, Ljiljana Ille, Emilija Kovač

Stručno vijeće nastavnika Hrvatskoga jezika, Romina Fic, Ivan Čondor, Andrija Večenaj, Lucija Berdin, Krešimir Hlebec, Martina Pongrac, Grupa "Čitaj mi"

Gosti: učenici 3. OŠ Čakovec, Tihana Preksavec, vrtić Žibeki (Brezje), Vlado Mihaljević, Ivan Kutnjak, Božidar Glavina